

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Predmet broj: S1 1 K 031665 22 Krž

Datum donošenja: 06.12.2022. godine

Pred Apelacionim vijećem u sastavu: sudija Mirza Jusufović, predsjednik vijeća
sudija Redžib Begić, član
sudija Davorin Jukić, član

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
Agana Ramića

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužitelj Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Igor Dubak

Branilac osuđenog

Davor Šilić, advokat iz Mostara

SADRŽAJ

OBRAZLOŽENJE	3
I. TOK POSTUPKA	3
A. PRVOSTEPENA PRESUDA	3
B. ŽALBA I ODGOVOR	4
C. JAVNA SJEDNICA VIJEĆA	4
D. OPĆA RAZMATRANJA	5
II. BITNE POVREDE ODREDAVA KRIVIČNOG POSTUPKA.....	5
A. STANDARDI ODLUČIVANJA PO ŽALBI	5
1. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH – izreka presude protivrječna razlozima	6
(a) Žalbeni navodi Tužilaštva	6
(b) Nalazi Apelacionog vijeća	7
2. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP BiH- Sud je nepravilno primjenilo odredbe procesnog zakona, što je imalo utjecaj na zakonito i pravilno donošenje presude	8
(a) Žalbeni navodi Tužilaštva	8
(b) Nalazi Apelacionog vijeća	10
III. POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE	12
A. STANDARDI ODLUČIVANJA PO ŽALBI	12
(a) Žalbeni navodi Tužilaštva	13
(b) Nalazi Apelacionog vijeća	14

Broj: S1 1 K 031665 22 Krž
Sarajevo, 06.12.2022. godine

U I M E B O S N E I H E R C E G O V I N E !

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, te Redžiba Begića i Davorina Jukića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Ivane Totić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Agana Ramića zbog krivičnog djela Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkom f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. istog Zakona, odlučujući o žalbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 031665 19 Kri od 17.05.2022.godine, nakon održane javne sjednice vijeća, dana 06.12.2022. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Igora Dubaka, te branioca optuženog Agana Ramića, advokata Davora Šilića, a u odsutnosti, uredno obavještenog, optuženog Agana Ramića, na osnovu odredbe člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, donio je:

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba Tužilaštva Bosne i Hercegovine, **te se potvrđuje** presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 031665 19 Kri od 17.05.2022.godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. TOK POSTUPKA

A. PRVOSTEPENA PRESUDA

1. Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH), broj: S1 1 K 031665 19 Kri od 17.05.2022.godine, optuženi Agan Ramić je, na osnovu odredbe člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH (u daljem tekstu: ZKP BiH), oslobođen optužbe da bi radnjama opisanim u izreci presude počinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1.tačka h) u vezi sa tačkom f) Krivičnog

zakona Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ BiH), sve u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. istog Zakona.

2. Istom presudom, a na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH odlučeno je da se optuženi oslobađa od dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, te da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

3. Takođe, na osnovu odredbe člana 198. stav 3. ZKP BiH, oštećeni Siniša Živak i Zora Kuljanin su sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnicu.

B. ŽALBA I ODGOVOR

4. Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo BiH/Tužilaštvo), i to zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH i člana 297. stav 2. ZKP BiH, u vezi sa članom 280. stav 1. i 2. i članom 290. stav 7. ZKP BiH, te pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. ZKP BiH, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH uvaži žalbu, ukine pobijanu presudu i odredi održavanje pretresa.

5. Branilac optuženog Agana Ramića, advokat Davor Šilić je dostavio odgovor na žalbu Tužilaštva, sa prijedlogom da se ista odbije kao neosnovana.

C. JAVNA SJEDNICA VIJEĆA

6. Na osnovu člana 304. ZKP BiH, dana 06.12.2022. godine održana je javna sjednica vijeća Apelacionog odjeljenja, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Igora Dubaka, te branioca optuženog Agana Ramića, advokata Davora Šilića, a u odsutnosti, uredno obavještenog, optuženog Agana Ramića, kako je to predviđeno u stavu 4. navedene zakonske odredbe.

7. Tužilac Tužilaštva BiH je na sjednici vijeća u cjelosti ostao pri svim žalbenim navodima, kao i prijedlogu iz žalbe, ukratko izlažući sadržaj žalbe.

8. Branilac optuženog je na sjednici vijeća ostao kod pismenog odgovora na žalbu, uz prijedlog da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

9. Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama istaknutih žalbenih prigovora, a u skladu sa odredbom člana 306. ZKP BiH, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci, iz slijedećih razloga:

D. OPĆA RAZMATRANJA

10. Prije obrazloženja za svaki istaknuti žalbeni prigovor, Apelaciono vijeće napominje da je obaveza žalioaca da u skladu sa odredbom iz člana 295. stav 1. tačke b) i c) ZKP BiH, u žalbi navede kako pravni osnov za pobijanje presude, tako i obrazloženje kojim potkrepljuje osnovanost istaknutog prigovora.

11. Budući da Apelaciono vijeće na osnovu odredbe iz člana 306. ZKP BiH presudu ispituje samo u granicama žalbenih navoda, obaveza je podnosioca žalbe da žalbu sastavi tako da ista može poslužiti kao osnova za ispitivanje presude.

12. U tom smislu, podnosilac žalbe mora konkretizovati žalbene osnove iz kojih pobija presudu, precizirati koji dio presude, dokaz ili postupak Suda osporava, te navesti jasno i argumentovano obrazloženje kojim će potkrijepiti istaknuti prigovor.

13. Samo paušalno označavanje žalbenih osnova, jednako kao i ukazivanje na navodne nepravilnosti u toku prvostepenog postupka bez preciziranja na koji žalbeni osnov se podnosilac žalbe poziva, nije valjana osnova za ispitivanje prvostepene presude.

II. BITNE POVREDE ODREDABA KRIVIČNOG POSTUPKA

A. STANDARDI ODLUČIVANJA PO ŽALBI

14. U skladu sa članom 296. ZKP BiH presuda se može pobijati zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka propisane su članom 297. ZKP BiH.

15. S obzirom na težinu i značaj počinjenih povreda postupka, ZKP BiH pravi razliku između onih povreda koje, ako se utvrdi da postoje, stvaraju neoborivu pretpostavku da su negativno uticale na valjanost izrečene presude (apsolutno bitne povrede) i povreda kod kojih se, u svakom konkretnom slučaju, ostavlja na ocjenu sudu da li je ustanovljena povreda postupka imala ili mogla imati negativan utjecaj na valjanost presude (relativno bitne povrede).

16. Apsolutno bitne povrede ZKP BiH taksativno su nabrojane u tačkama a) do k) stava 1. člana 297. ZKP BiH. Ukoliko bi žalbeno vijeće našlo da postoji neka od bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obavezno je da, u skladu sa odredbom iz člana 315. stav 1. tačka a) ZKP BiH, ukine prvostepenu presudu, izuzev u slučajevima iz člana 314. stav 1. ZKP BiH.

17. Za razliku od apsolutnih, relativno bitne povrede nisu taksativno pobrojane u zakonu, već postoje u slučaju kada sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude, nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu Zakona o krivičnom postupku, ali samo ukoliko je to bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

18. U odnosu na navode da je povreda odredaba krivičnog postupka mogla imati negativan utjecaj na donošenje zakonite i pravilne presude, nije dovoljno da podnosilac žalbe jednostavno tvrdi da se procesna povreda hipotetički mogla negativno odraziti na donošenje zakonite i pravilne presude, već će žalbeno vijeće zaključiti da se bitna povreda odredaba krivičnog postupka desila samo ako podnosilac žalbe pokaže da je ona suštinske prirode i da se ne može zaključiti da navedena povreda nije negativno utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude. Naime, kada žalbeno vijeće smatra da je donesena zakonita i pravilna presuda, bez obzira na povredu postupka takve prirode, žalbeno vijeće će zaključiti da član 297. stav 2. ZKP BiH nije povrijeđen.

1. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH – izreka presude protivrječna razlozima

(a) Žalbeni navodi Tužilaštva

19. Protivrječnost između izreke i obrazloženja pobijane presude Tužilaštvo nalazi u tome što je izrekom presude optuženi Agan Ramić oslobođen od optužbe temeljem člana 284. stav 1. tačka c) ZKP BiH, dok se u obrazloženju presude, u paragrafima 86. do 89. ukazuje na nemogućnost suda da činjenični opis iz optužnice prilagodi svjedočenju svjedoka/oštećenog Siniše Živaka sa glavnog pretresa, jer da bi, po stavu suda ovakvom intervencijom došlo do povrede objektivnog identiteta optužbe, a optuženi bi, bio doveden u teži procesni položaj. Istovremeno se u nastavku obrazloženja pobijane presude navodi da iskaz ovog svjedoka ne doseže potreban nivo kvaliteta, te da se na temelju takvog iskaza nije mogla donijeti osuđujuća presuda. Kod ovakvog obrazloženja, kako se ističe u žalbi, ostalo je nejasno iz kojih razloga se donosi presuda kojom se optuženi oslobađa

od optužbe, odnosno da li je to izostanak bitnih obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, te nemogućnost suda da interveniše i opiše i ova bitna obilježja, a što bi predstavljalo osnov za oslobađanje od optužbe optuženog temeljem člana 284. stav 1. tačka a) KZ BiH, ili se pak ovom svjedoku i drugim izvedenim dokazima nije mogla pokloniti vjera, u kojem slučaju bi osnov za oslobađanje od optužbe predstavljala odredba člana 284. stav 1. tačka c) KZ BiH.

20. Budući da navedeni razlozi donošenja pobijane presude koji se ogledaju u nemogućnosti Suda da izvrši intervencije u činjeničnom opisu optužnice, kako se ne bi povrijedio objektivni identitet optužbe, ne predstavljaju razloge za donošenje oslobađajuće presude temeljem odredbe člana 284. stav 1. tačka c) KZ BiH, Tužilaštvo ukazuje da je nesumnjivo izreka presude protivrječna razlozima presude, te da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

(b) Nalazi Apelacionog vijeća

21. Apsolutno bitna povreda odredaba krivičnog postupka u skladu sa članom 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH postoji kada prvostepena presuda, kao formalni sudski akt, sadrži određene nedostatke u izreci i obrazloženju, koji su po svojoj prirodi takvi, da onemogućavaju ispitivanje njene zakonitosti i pravilnosti. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka u smislu ove tačke postoji i u slučaju ako prvostepena presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

22. Analizirajući predmetni žalbeni prigovor, Tužilaštvo ukazuje da je izreka presude protivrječna razlozima presude, imajući u vidu da, po stavu Tužilaštva, iz obrazloženja presude proizlazi da je prvostepeni sud donio presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe zbog nemogućnosti suda da izvrši intervencije u činjeničnom opisu optužnice kako se ne bi povrijedio objektivni identitet optužbe, a što bi predstavljalo osnov za oslobađanje od optužbe iz člana 284. stav 1. tačka a) KZ BiH), a ne osnov iz člana 284. stav 1. tačka c) KZ BiH, kako je to navedeno u izreci rješenja.

23. Analizirajući sadržaj pobijane presude u vezi sa navedenim žalbenim prigovorima, ovo vijeće nalazi da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude, a nakon detaljne ocjene iskaza svjedoka/oštećenog, te ocjene i drugih izvedenih dokaza, koje dokaze sud detaljno analizira i dovodi u međusobnu vezu, zaključio da na temelju izvedenih dokaza nije bilo moguće van svake razumne sumnje utvrditi da je optuženi

Agan Ramić preduzeo radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret.

24. Dakle, ovo vijeće, nasuprot žalbenim progovorima, nalazi da prvostepeno vijeće nije donijelo presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe iz razloga što djelo za koje se optuženi optužuje nije zakonom propisano kao krivično djelo (osnov iz člana 284.stav 1.tačka a) ZKP BiH), kako se to žalbom neosnovano tvrdi, nego isključivo iz razloga jer nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje, u vezi sa čim je pravilno primjenio i zakonski osnov iz člana 284.stav 1. tačka c) ZKP BiH.

25. Obzirom da Tužilaštvo svoju optužbu zasniva na iskazu svjedoka oštećenog, kao jedinom očevicu predmetnog događaja, prvostepeni sud je bio u obavezi da iskaz takvog svjedoka cijeni sa posebnom pažnjom i detaljno ga analizira. Tako je prvostepeni sud prilikom analize i ocjene iskaza svjedoka /oštećenog, između ostalog, utvrdio da je oštećeni predmetni događaj opisao na drugačiji način od optužbe, odnosno da oštećeni svojim svjedočenjem nije potvrdio, po ocjeni suda, odlučni dio činjeničnog opisa optužnice, koji se odnosi na dinamiku događaja, sredstvo i način preduzimanja radnji od strane optuženog, a što prvostepeni sud detaljno analizira u paragrafima 82.- 90. pobijane presude. Obzirom na navedeno, te činjenicu da Tužilaštvo nije prilagodilo činjenični opis optužnice svjedočenju oštećenog, a kao jedinog neposrednog svjedoka kritičnog događaja, prvostepeni sud je konstatovao da bi u tom slučaju, da je sud prilagodio činjenični opis optužnice svjedočenju oštećenog, mijenjajući dakle odlučne dijelove optužnice, zasigurno povrijedio njen objektivni identitet. Suprotno drugačijoj tvrdnji iz žalbe ovo vijeće ne nalazi da je prvostepeni sud ovakvim obrazloženjem pobijane presude doveo do protivrječnosti između izreke i obrazloženja presude, a što bi predstavljalo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

26. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće nalazi da žalba Tužilaštva nije osnovano ukazala da je pobijana presuda nepravilna i nezakonita, a usljed počinjenja bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH.

2. Bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP BiH- Sud je nepravilno primjenilo odredbe procesnog zakona, što je imalo utjecaj na zakonito i pravilno donošenje presude

(a) Žalbeni navodi Tužilaštva

27. Žalbom se ističe da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude pogrešno primjenio odredbu člana 280. stav 1. i 2. ZKP BiH, i to zauzimanjem pogrešnog stava da bi intervencije u činjenični opis iz optužnice u konkretnom slučaju odlučno zadirale u objektivni identitet optužnice, a što da je u konačnici bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude. Nasuprot takvom stavu iz pobijane presude Tužilaštvo smatra da takvi navodi prvostepenog suda, ne bi predstavljali povredu objektivnog identiteta optužbe i presude, te da ni na koji način optuženi u slučaju navedenih intervencija ne bi bio doveden u nepovoljniji procesni položaj. U tom smislu se ističe da se optuženom u ovom predmetu stavlja na teret izvršenje krivičnog djela iz člana 172. stav 1. tačka h), u vezi sa tačkom f) KZ BiH (mučenje), u kojem slučaju ne postoji poseban kvalifikovani oblik radnje mučenja, niti je svjedok/oštećeni u svojoj izjavi ukazivao na neka druga djela iz stava 1. člana 172. KZ BiH ili bilo koja druga „teža“ krivična djela propisana KZ BiH, te je nejasno zašto bi preciziranje radnje izvršenja ovog krivičnog djela dovelo optuženog u nepovoljniji položaj i izašlo izvan granica činjeničnog opisa na način da se povrijedi objektivni identitet optužbe.

28. Nadalje, žalbom se ističe da u obrazloženju pobijane presude nisu potpuno iznesene sve činjenice, zbog čega je izostala potpuna i pravilna ocjena vjerodostojnosti izvedenih dokaza, te da je u vezi s tim izostala pravilna primjena odredbe člana 290. stav 7. ZKP BiH, a što je u končanici takođe imalo utjecaja na pravilno i zakonito presuđenje. S tim u vezi žalbom se ističe da se kroz obrazloženje pobijane presude ukazuje isključivo na one navode iz iskaza svjedoka/oštećenog koji, prema stavu suda, nisu u skladu sa činjeničnim opisom iz optužnice, a uopšte se ne daje osvrt na njegove navode kojim se potvrđuju inkriminacije iz optužnice, a koji da su znatno brojniji i u odlučnim dijelovima identični činjeničnom opisu. Takođe, prema stavu Tužilaštva u pobijanoj presudi se ne ukazuje na navode ovog svjedoka/oštećenog izvan inkriminisanog događaja, koji su potvrđeni nizom izvedenih dokaza, kao što su navodi u vezi njegovog ranijeg poznavanja optuženog, statusa optuženog u inkriminisanom periodu, okolnosti koje se tiču događaja u mjestima Brđani i Bradina u inkriminisanom periodu i slično, a što je bitno kod donošenja odluke o tačnosti i vjerodostojnosti tvrdnji ovog svjedoka. Žalbom se takođe ukazuje da se u pobijanoj presudi ne cijene pravilno niti navodi iz iskaza svjedokinje Zore Kuljanin, te da su izostale činjenice i razlozi zašto se njena izjava ne prihvata kao tačna i pouzdana.

29. Kada su u pitanju navodi prvostepenog suda u pogledu izostanka izvođenja drugih dokaza od strane Tužilaštva, kojim bi potkrijepili navode iz optužnice, poput saslušanja

oca optuženog, Danice Žuže i dr., po stavu Tužilaštva, isti ne mogu predstavljati razloge zbog kojih bi se izveo zaključak da se ne pokloni vjera svjedocima Siniši Živak i Zori Kuljanin, niti je Tužilaštvo kao stranka u postupku bilo dužno dokazivati objektivne nemogućnosti izvođenja ovih dokaza (starost, bolest, smrt i sl.), a koje u konkretnom slučaju na strani ovih svjedoka egzistiraju.

(b) Nalazi Apelacionog vijeća

30. Bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. ZKP BiH, odnosno relativno bitna povreda, kako je to već naprijed navedeno, postoji ako sud za vrijeme pripremanja glavnog pretresa ili u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ZKP BiH, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude. U tom slučaju potrebno je da se žalbom ukazuje ne samo na radnje i propuste u kojima se ogleda neprimjenjivanje ili nepravilno primjenjivanje određene odredbe procesnog zakona, već je potrebno ukazati zbog čega je takvo postupanje bilo ili moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude. U protivnom, ispitivanje o tome da li je učinjena relativno bitna povreda odredaba krivičnog postupka bi se pretvorilo u ispitivanje po službenoj dužnosti.

31. U vezi sa žalbenim prigovorima da je sud pogrešno primijenio odredbe člana 280. stav 1. i 2. ZKP BiH, kada nalazi da bi eventualne intervencije suda u činjenični opis imale za posljedicu prekoračenja identiteta optužbe i presude, vijeće naprije ističe, kao što je to naprijed naznačeno, da je žalbom bilo potrebno ukazati zbog čega je to bilo ili moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje presude, a što Tužilaštvo, osim paušalne tvrdnje iznesene u tom pravcu, ne čini, posebno ako se ima u vidu da to nije bio osnov za donošenje oslobađajuće presude.

32. Vijeće pri tome ipak ukazuje da kada su u pitanju interevencije suda u činjenični opis, sud je ovlašten da izvrši izmjene činjeničnog opisa koje se kreću u granicama kriminalnog događaja, odnosno da je dopušteno u određenoj mjeri prilagoditi činjenični opis vezano za sam način ostvarenja djela, ali u tome treba postupati sa naročitom pažnjom, maksimalno vodeći računa o poštovanju identiteta presude i optužbe. U tom smislu presuda bi se morala i dalje kretati u granicama kriminalnog događaja činjenično predstavljenog u optužbi, odnosno da se daje prikaz slijeda događaja onako kako se zaista po optužnici i desio.

33. Imajući u vidu da je prvostepena presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, kako je to naprijed navedeno, donesena iz razloga što Tužilaštvo van razumne sumnje nije dokazalo da je optuženi učestvovao u krivičnom događaju koji je predmet optužbe, to se samim tim detaljnije razmatranje ovih žalbenih prigovora, u smislu da li bi u konkretnom slučaju, intervencijama suda, došlo do povrede objektivnog identiteta optužbe, po ocjeni vijeća ukazuje bespredmetnim, odnosno bez značaja za pravilnost i zakonitost pobijane presude.

34. Nadalje, kada su u pitanju žalbeni prigovori da je u obrazloženju pobijane presude izostala pravilna primjena odredbe člana 290. stav 7. ZKP BiH, odnosno da je izostala potpuna i pravilna ocjena izvedenih dokaza, posebno kada je riječ o ocjeni iskaza svjedoka oštećenog Siniše Živaka, te svjedoka Zore Kuljanin, Apelaciono vijeće prvenstveno nalazi da je prvostepeno vijeće primjenom principa slobodne ocjene dokaza, iz člana 15. ZKP BiH, cijenilo sve izvedene dokaze, kako iskaze svjedoka, tako i materijalne dokaze, njihovu pouzdanost i dokaznu vrijednost, kojom prilikom su dati razlozi o svim odlučnim činjenicama relevantnim za presuđivanje u ovoj krivičnom pravnoj stvari. Takođe, prvostepeno vijeće se u presudi osvrtao na one dokaze koji su relevantni za donošenje odluke, te je u obrazloženju odluke iznosilo zaključke o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku.

35. Apelaciono vijeće smatra da je prvostepeno vijeće u najboljem položaju da ocijeni vjerodostojnost svjedoka, što je ono i učinilo i u vezi s tim dalo adekvatne razloge. Slijedom navedenog, Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće u obrazloženju pobijane presude izvršilo detaljnu analizu svih izvedenih dokaza, pa tako i iskaza svjedoka oštećenog Siniše Živaka, te svjedoka Zore Kuljanin, te da je o svemu tome dalo dostatne razloge, uz napomenu da pravilnost ocjene izvedenih dokaza implicira pitanje pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a što će biti predmet daljnjeg razmatranja.

36. Potrebno je istaći da obrazloženje, koje je sastavni dio presude, ne treba da sadrži sve detalje i da daje odgovore na sva postavljena pitanja i iznesene argumente, s tim da obim obrazloženja uvijek zavisi od prirode odluke.¹ I pored toga, pobijana presuda se

---

¹ Vidi, Ustavni sud Bosne i Hercegovine, odluke br. U 62/01 od 5. aprila 2002. godine i AP 352/04 od 23. marta 2005. godine; vidi, Evropski sud za ljudska prava, Ruiz Torija protiv Španije, presuda od 9. decembra 1994. godine, serija A broj 303-A, stav 29.

osvrnula na sva ključna pitanja pokrenuta na glavnom pretresu i u završnoj riječi, te iznijela svoj stav i dala razloge za svoju odluku.

37. Nadalje, nasuprot žalbenim prigovorima da izostanak saslušanja svjedoka kao što je otac oštećenog i dr., ne mogu predstavljati razloge zbog kojih je sud izveo zaključak da se ne pokloni vjera oštećenom i svjedoku Zori Kuljanin, vijeće nalazi da prvostepeni sud pravilno primjećuje da je nelogično da u toku postupka nije saslušan otac oštećenog, (koji je prema navodima oštećenog živ i još uvijek živi u Brđanima), a koji ga je prema navodima oštećenog vidio pretučenog i liječio dok se nije oporavio, kao ni njegova strina, koja je, takođe prema njegovim navodima, nakon kritičnog događaja pomogla oštećenom da krvav i pretučen dođe do kuće. Apelaciono vijeće ukazuje da Tužilaštvo u toku cijelog postupka disponira dokazima kojim potvrđuje navode optužbe, ali kada je riječ o gore pomenutim svjedocima, ili pak bilo kojim drugim koji su u datom momentu zasigurno imali neposredna saznanja o dešavanjima vezano za optuženog, vijeće zaista nalazi nelogičnim da Tužilaštvo iste nije obezbjedilo ili bar pokušalo obezbjediti, a sve kako bi se dodatno potkrijepili navodi oštećenog. Suprotno tome, Tužilaštvo se u konkretnom slučaju opredijelilo da navode oštećenog potkrijepi iskazom svjedoka (Zora Kuljanin), koja, kako će to u nastavku biti analizirano, ima uopštena, posredna saznanja o navedenom događaju.

38. Iz navedenih razloga ovo vijeće ne nalazi da je prvostepeno vijeće tokom glavnog pretresa počinilo bilo koju povredu odredaba procesnog zakona koja bi imala karakter bitne povrede odredaba krivičnog postupka u smislu odredbe člana 297. stav 2. ZKP BiH, niti pobijana presuda sadrži manjkavosti koje bi imale takav karakter, što sve upućuje na zaključak da su žalbeni prigovori, istaknuti u tom pravcu, neosnovani.

III. POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

a. STANDARDI ODLUČIVANJA PO ŽALBI

39. Standard koji Apelaciono vijeće treba primijeniti prilikom preispitivanja navodno pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jeste utemeljenost. Da bi Apelaciono vijeće, na temelju istaknutih žalbenih prigovora, utvrdilo da je neka činjenica pogrešno utvrđena, ispitati će da li odlučna činjenica na koju se ukazuje odgovara rezultatima izvedenih dokaza, ili bi pak bila drugačije utvrđena da su izvedeni neki drugi dokazi ili

utvrđene druge činjenice na koje se žalbom ukazuje.

40. Prilikom razmatranja navodno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja Apelaciono vijeće će provjeriti da li bi jedan objektivan sud koji presuđuje u činjeničnim pitanjima došao do tog zaključka izvan razumne sumnje. Neće svaka činjenična greška biti razlog da Apelaciono vijeće ukine presudu, nego samo ona greška koja je uzrokovala nepravilnu presudu, a što se kvalifikuje kao krajnje nepravičan ishod sudskog postupka, kao u slučaju kada je optuženi osuđen uprkos nedostatku dokaza o biću krivičnog djela.

41. Prilikom utvrđivanja da li je zaključak pretresnog vijeća bio opravdan Apelaciono vijeće će poći od načela da se ne treba olako upuštati u narušavanje činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće. Apelaciono vijeće ima na umu, i to kao opšte načelo, da je zadatak da sasluša, provjeri i odmjeri dokaze izvedene na glavnom pretresu prvenstveno u diskrecionoj nadležnosti pretresnog vijeća. Stoga Apelaciono vijeće mora iskazati određeno uvažavanje u pogledu činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće.

42. U odnosu na neposredne i posredne dokaze Ustavni sud BiH naglašava da dokazivanje činjenica putem posrednih dokaza nije samo po sebi u suprotnosti sa načelom pravičnog suđenja, u skladu sa članom 6. stav 1. EKLJP. Međutim, dokazanost činjenice putem posrednih dokaza mora se utvrditi izvan svake razumne sumnje, gdje mora postojati čvrsta i logična povezanost tako da činjenični zaključak pretresnog vijeća bude jedini mogući zaključak na osnovu dokaza. Kriterij koji se primjenjuje jeste razumna sumnja. Vrlo rijetko se činjenica može dokazati izvan svake sumnje. Svakako, kao kada se sastave svi dijelovi neke slagalice, ponekad posredni dokazi mogu biti uvjerljiviji od svjedočenja neposrednog očevica koje može biti podložno varljivosti ljudske percepcije.

(a) Žalbeni navodi Tužilaštva

43. Žalbom se ističe da prvostepeni sud nije detaljno analizirao izvedene dokaze, i to u prvom redu izjave svjedoka/oštećenog Siniše Živak, svjedokinje Zore Kuljanin, te uloženu medicinsku dokumentaciju za oštećenog, kao ni druge dokaze.

44. U tom smislu se ističe da je oštećeni Siniša Živak istinito, jasno i detaljno naveo činjenice iz kojih nesumnjivo proizilazi da je poznavao optuženog, te da niti jednog momenta kod oštećenog nije iskazana sumnja u pogledu činjenice da je upravo optuženi inkriminisane prilike preduzeo nedozvoljene radnje prema oštećenom, potom da je oštećeni svjedočio o konkretnim nedozvoljenim radnjama optuženog, koje je

on počinio zajedno sa još njemu poznata tri uniformisana lica, te povredama koje su nastale nakon tog premlaćivanja, a da o težini i intenzitetu nanesenih povreda govori činjenica da je narednih dana mokrio krv, zbog čega Tužilaštvo smatra da su u konkretnom slučaju ispunjenja zakonska obilježja mučenja.

45. U vezi pružanja medicinske pomoći, žalbom se ističe da je svjedok/oštećeni jasno naveo da se u tom periodu nije imao kome obratiti radi stručnog pružanja medicinske pomoći, te da iz tog razloga ne posjeduje medicinsku dokumentaciju o nanesenim mu povredama, a od trajnih posljedica ukazao je na ..., u vezi s čim je tokom dokaznog postupka i izveden medicinski nalaz, koji trebalo cijiniti u vezi sa iskazom oštećenog i drugim izvedenim dokazima, te mu pokloniti vjeru.

46. Pored navedenog, žalbom se ističe i činjenica koja takođe proizilazi iz iskaza oštećenog, i to da je optuženi sa drugim saizvršiocima došao crvenom Ladom, oduzetom od Mirka Živaka, dok su o korištenju tog vozila od strane optuženog u navedenom periodu svjedočili i svjedoci Mladen Stojanović, Marko Draganić i drugi, a koju činjenicu je na kraju potvrdio i sam optuženi na glavnom pretresu.

47. Kada je u pitanju iskaz svjedokinje Zore Kuljanin, žalbom se ukazuje da iako svjedokinja iznosi svoja posredna saznanja u vezi inkriminisanog događaja, njenim iskazom se, po stavu Tužilaštva, potvrđuje vjerodostojnost i tačnost navoda svjedoka/oštećenog Živak Siniše.

48. Nadalje, po stavu Tužilaštva nije osnovan zaključak suda iz paragrafa 101. pobijane presude gdje se navodi da je svjedočenje optuženog irelevantno za ocjenu vjerodostojnosti svjedočenja oštećenog Živaka, jer je iskaz optuženog u svojstvu svjedoka tokom glavnog pretresa sračunat i dat u cilju izbjegavanja krivične odgovornosti, a što proizilazi iz činjenice da se odbrana tokom postupka prilagođavala dokazima Tužilaštva.

(b) Nalazi Apelacionog vijeća

49. Suprotno istaknutim žalbenim prigovorima, a po nalaženju ovog vijeća, prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude dao jasne i u potpunosti prihvatljive razloge, na kojima temelji zaključke o odlučnim činjenicama, a do kojih zaključaka je došao svestranom ocjenom svih dokaza, te da je nakon takve analize došao do pravilnog zaključka da izvedeni dokazi izvan svake razumne sumnje ne potvrđuju da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti optužnicom. Pravilnost ovakvog zaključka

po nalaženju ovog vijeća nije osnovano dovedena u sumnju žalbenim prigovorima Tužilaštva.

50. Apelaciono vijeće podsjeća da u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza sud prilikom ocjene dokaza nije vezan formalnim pravilima, te se utvrđenje suda u vezi sa navodima optužbe može temeljiti i na iskazu samo jednog svjedoka. Međutim, ako se odluka suda temelji na iskazu samo jednog svjedoka, onda taj iskaz mora biti takav da ne ostavlja ni najmanju sumnju u njegovu tačnost i istinitost. U konkretnom slučaju, Tužilaštvo svoju optužbu zasniva isključivo na iskazu svjedoka/oštećenog, kao jedinom neposrednom očevicu predmetnog događaja, uz druge dokaze posredne prirode. Međutim, imajući u vidu sve nedosljednosti u iskazu svjedoka/oštećenog Živak Siniše, a koje se ogledaju u utvrđenim razlikama u njegovom svjedočenju u odnosu na činjenične navode optužnice, te druge uočene nelogičnosti i kontradiktornosti, po ocjeni ovog vijeća, ne može se zadovoljiti navedeni standard dokazivanja.

51. S tim u vezi, a nasuprot žalbenim prigovorima, vijeće nalazi da je prvostepeno vijeće pravilno cijenilo iskaz svjedoka/oštećenog Siniše Živaka, nalazeći ga neuvjerljivim, prvenstveno stoga što je oštećeni na glavnom pretresu drugačije opisao događaj u odlučnim djelovima od onog kako je to opisano u predmetnoj optužnici, kao i da u iskazu svjedoka postoji niz nelogičnosti i kontradiktornosti, kao i da postoji i više drugih okolnosti koje iskaz ovog svjedoka čine dodatno neuvjerljivim, te posebno stoga što njegov iskaz u odlučnim činjenicama nije potkrepljen drugim pouzdanim dokazima.

52. Prvostepeni sud je tako cijeneći iskaz ovog svjedoka došao do pravilnog zaključka da je oštećeni drugačije opisao događaj u odlučnim djelovima od onog kako je to opisano u predmetnoj optužnici, a tiču se dinamike događaja, sredstva i načina preduzimanja radnji od strane optuženog, te povreda koje je optuženi tom prilikom zadobio. U tom smislu prvostepeni sud pravilno nalazi da navodi iz iskaza oštećenog sa glavnog pretresa u pogledu načina na koji su mu udarci naneseni, potom povrede koje je tom prilikom zadobio, kontekst samog događaja koje je prethodilo udaranju oštećenog od strane optuženog i drugih uniformisanih lica, te druge okolnosti u kojima se ukazuju nelogičnosti, a kako je to prvostepeni sud detaljno analizirao u paragrafima 81.-90. pobijane presude, i po ocjeni ovog vijeća ukazuju da je oštećeni u odlučnim dijelovima drugačije opisao događaj nego je to navedeno u činjeničnom opisu optužnice Tužilaštva, kao i da u njegovom iskazu postoje određene nelogičnosti, iz kojih razloga takav iskaz svjedoka ne

zadovoljava potreban nivo kvaliteta da bi se isključivo na takvom iskazu mogla zasnovati osuđujuća presuda.

53. Vezano za žalbeni prigovor kojim se ukazuje da iz iskaza oštećenog nesumnjivo proizilazi da je isti poznao optuženog, vijeće nalazi da poznanstvo oštećenog i optuženog u toku postupka uistinu nije bilo sporno, obzirom da je i sam optuženi na glavnom pretresu potvrdio da poznaje oštećenog i njegovu porodicu. Međutim činjenica poznanstva, usljed svih okolnosti koji se tiču iskaza oštećenog, te posebno nepostojanja drugih pouzdanih dokaza kojim bi se potkrijepili navodi oštećenog, ne može dovesti do drugačijeg zaključka ovog vijeća. Pored toga, do drugačijeg zaključka ne mogu dovesti, ni ostali navodi oštećenog vezano za okolnosti na strani optuženog van inkriminisanog događaja, koje Tužilaštvo žalbom potencira.

54. Dodatno, na sumnju u pogledu pouzdanosti iskaza ovog svjedoka, po ocjeni ovog vijeća, upućuje i činjenica da oštećeni posjeduje samo jedan dokument koji se odnosi na povredu koju je navodno zadobio kritične prilike, a radi se o medicinskom nalazu sačinjenom tek 2017. godine, a koji dokaz je prvostepeno vijeće pravilno cijenilo, te pravilno dovelo u vezu sa iskazom oštećenog. Žalbeni prigovor da je svjedok/oštećeni objasnio da se u tom periodu nije imao kome obratiti radi stručnog pružanja medicinske pomoći, te da iz tog razloga ne posjeduje medicinsku dokumentaciju o nanesenim mu povredama, su po ocjeni ovog vijeća neosnovani. Naime, po ocjeni vijeća sasvim je nelogično da lice kojem su nanesene povrede takvog itenziteta o čemu svjedoči oštećeni, te sa takvim navodnim posljedicama, medicinski nalaz dobija tek 2017. godine, dakle 25 godina poslije predmetnog događaja, i to netom nakon davanja iskaza pred Tužilatvom BiH. Ovo posebno kada se ima u vidu da je oštećeni policijski službenik, koji je zasigurno vezano za službu koju obavlja morao proći detaljne liječničke preglede, te takva povreda, odnosno posljedica koja se ogleda u vidu ..., ne bi mogla biti zanemarena, odnosno neevidentirana u evidenciji njegovog zdravstvenog stanja. Pored toga, prvostepeno vijeće pravilno primjećuje da je predmetni medicinski nalaz dosta oskudan, dat od strane doktora porodične medicine, bez bilo kakvih detalja vezano za okolnosti kako je došlo do deformiteta.

55. Nadalje, prvostepeno vijeće, a nasuprot žalbenim prigovorima, pravilno nalazi da Tužilaštvo nije provelo druge pouzdane dokaze kojim bi se potvrdili navodi iz iskaza oštećenog.

56. U tom smislu, vijeće nalazi, da je prvostepeno vijeće pravilno cijenilo iskaz svjedoka Zore Kuljanin, te isti nije prihvatilo pouzdanim u dijelu koje se odnosi na njeno kazivanje o onome što joj je poznato vezano za događaj koji se tiče oštećenog. Prvenstveno, vijeće pri tome pravilno nalazi da ova svjedokinja nije neposredni očevdac samog događaja, što u kontekstu dokazivanja, istina i nije ključno. Međutim, dokazna snaga iskaza svjedoka koji iznosi posredna saznanja mora biti neupitna, a to podrazumjeva da takav svjedok na jednak ili približno jednak način opisuje tok ili dijelove spornog događaja, odnosno u dovoljnoj mjeri potvrđuje navode iz iskaza svjedoka o načinu i vremenu same inkriminacija koja se optuženom stavlja na teret. Okolnosti koje prvostepeno vijeće pravilno utvrđuje u odnosu na ovu svjedokinju, i to da svjedokinja koja nije iz sela Brđana (gdje se inkrimisani događaj prema navodima optužbe desio) i ne poznaje Sinišu Živaka, pa dakle predmetni događaj nema nikakve poveznice s njom, niti njoj bliskim osobama, izjavljuje kako je čula priču da je Siniša dobio batine od optuženog, ne dajući pri tome prihvatljivo objašnjenje iz kojih razloga ranije u svom iskazu nije pominjala optuženog. To, i po ocjeni ovog vijeća, a nasuprot tvrdnji Tužilaštva, ukazuje da se iskazom ove svjedokinje zasigurno ne može potvrditi vjerodostojnost i tačnost iskaza svjedoka oštećenog Siniše Živaka.

57. Ostali dokazi koje je provelo Tužilaštvo se po nalaženju ovog vijeća odnose na opšte okolnosti u vrijeme u kojem je prema navodima iz optužnice počinjeno krivično djelo, pa kada je riječ o svjedocima koji su pominjali optuženog, kao što su svjedoci Novica Zelenović, Marko Draganić, Mladen Stojanović i Branko Zelenović, proizilazi da su isti svjedočili uglavnom u kontekstu uloge optuženog u inkrimisanom periodu i njegovog korektnog ponašanja prema mještanima Brđana. Vezano za činjenicu koja se žalbom potencira, i to da iz iskaza naprijed pomenutih svjedoka proizilazi da je optuženi u navedenom periodu koristio automobil „crvanu Ladu“, a da je i sam oštećeni potvrdio da je optuženi kritičnog dana došao „crvenom Ladom“, vijeće nalazi da i sam optuženi nije sporio korištenje navedenog vozila u inkrimisanom periodu, koji su jedinice Teritorijalne odbrane izuzele i koristile za svoje potrebe, te navedena činjenica po ocjeni vijeća ne može dovesti do drugačijeg zaključka ovog vijeća u pogledu vjerodostojnosti iskaza svjedoka oštećenog. Takođe, i ovo vijeće primjećuje da se predmetno vozilo u bilo kom kontekstu ne navodi u činjeničnom opisu optužnice.

58. Takođe, nasuprot žalbenim prigovorima, činjenica u kojem momentu je optuženi u toku postupka izjavio da poznaje oštećenog, i po ocjeni ovog vijeća irelevantna je za

ocjenu vjerodostojnosti svjedočenja oštećenog, te vezano za žalbene navode da se u tom smislu odbrana tokom postupka prilagođavala dokazima Tužilaštva, vijeće ističe da optuženi tokom čitavog postupka ima pravo da iznosi svoju odbranu na način kako to njemu odgovara u interesu zaštite svojih prava.

59. Pored svega naprijed navedenog, vijeće konstatuje da je u konkretnom slučaju primjetno da nisam tužilac tokom trajanja ovog postupka nije bio odlučan u pogledu toga šta se optuženom stavlja na teret, odnosno koje djelo svojim dokazima dokazuje. Pa tako tužilac predmetnom optužnicom optuženog tereti za radnju mučenja u osnovi progona kao zločina protiv čovječnosti, dok i sam u završnoj riječi predlaže da se, alternativno, optuženi oglasi krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. KZ BiH.

60. Slijedom svega navedenog, Apelaciono vijeće nalazi da žalbom Tužilaštva BiH nije osnovano dovedena u pitanje pravilnost zaključka iz pobijane presude da se krivica optuženog nije mogla utvrditi van razumne sumnje, kao i primjena principa *in dubio pro reo*, koji podrazumijeva obavezu suda da u svakoj sumnji ide u korist optuženog, kao i obavezu Tužilaštva, na kojem je teret dokazivanja, da dokaže optužbu.

61. Iz svih naprijed navedenih razloga, a na osnovu člana 313. ZKP BiH, valjalo je žalbu Tužilaštva BiH odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

ZAPISNIČAR

Pravna savjetnica

Ivana Totić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Mirza Jusufović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.